

— Track en trace —
in het dierenrijk

DE TAXONOMIE VAN DIEREN

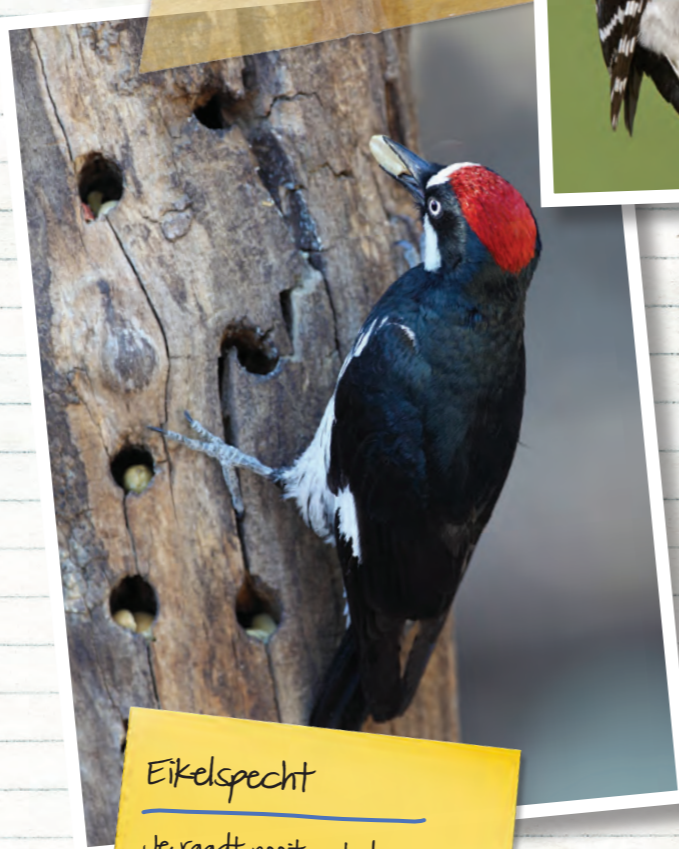
Sporen van de specht

De specht zie je in bossen over de hele wereld. Hoewel, je hoort hem vaker dan dat je hem ziet. Hij laat heel bijzondere sporen achter.

Spechten boren gaten in hout. Dat geluid heb je vast wel eens gehoord: 'DRRRRRRR!' De roffel van een specht klinkt door het hele bos. Elke spechtenssoort boort zijn eigen soort gaten in het hout.

Insecten vangen

De meeste spechten eten insecten. Een specht gebruikt zijn lange snavel om **larven** uit de boom te peuteren. Eerst klopt hij ermee op de bast om de tunneltjes van de larven te vinden. Daar klinkt het namelijk hol. Daarna boort hij met zijn snavel de tunnel open en pakt de larven met zijn kleverige tong. Elke spechtenssoort eet op zijn eigen manier en laat andere sporen achter. Sommige eten alleen dieren uit dood hout, andere hakken gaten in vers hout. En soms rukken ze de bast van de boom om de insecten eronder op te eten.

Eikelspecht

Je raadt nooit wat deze spechtenssoort uit Noord-Amerika eet... Inderdaad: eikels, de noten van een eik. Ze hakken een gat in dood hout om daar hun voorraadje eikels in te bewaren.

Tweelingen

De haarspecht en de donsspecht lijken heel veel op elkaar. Deze spechtenssoorten leven allebei in Noord-Amerika. De donsspecht (rechts) is iets kleiner en heeft een kortere snavel.

Spoorzoeken

Spechten in warme gebieden blijven het hele jaar op hun plek. Maar spechten die in koude gebieden wonen **migreren** in de winter naar het zuiden. In de zomer zijn ze druk met nestjes bouwen en jongen voeren. Dan zie je ook de meeste sporen. Je hebt wel een verrekijker nodig, want de sporen zitten hoog in de boom.

Spechtennest

Spechten hakken niet alleen in hout om larven te eten, ze maken ook nestgaten. Daar doen ze wel een maand over! In het gat maken ze een nestje van houtsnippers.

De donsspecht maakt kleine gaatjes en krast de boombast eraf.

De haarspecht rukt reepjes bast van de boom.

De helmspecht boort grote gaten in de stam.

De sapspecht maakt zijn gaatjes in een rechte lijn.

FOSSIELEN

Dit fossiel is van een ichthyosauriër, een groot zeereptiel dat op een dolfin of een vis leek. Wetenschappers proberen met het fossiel uit te zoeken hoe het dier er in het echt uitzag.

Er leven nu veel diersoorten op de aarde, maar er zijn er nog veel meer uitgestorven. Dankzij hun fossielen kunnen we zien welke soorten dat waren.

WAT ZIJN FOSSIELEN?

Veel fossielen zijn stenen in de vorm van een schelp of een bot. Ze zijn ontstaan nadat een dood dier bedolven was onder de aarde. De zachte delen van het lichaam rotten weg, maar de hardere delen bleven liggen. Miljoenen jaren later is de schelp of het bot weggespoeld en vervangen door steen in dezelfde vorm.

HOE OUD IS EEN FOSSIEL?

Dit fossiel is ongeveer 200 miljoen jaar oud. Dat hebben wetenschappers uitgerekend. Ze meten de **radioactieve straling** van het fossiel met een detector. Hoe ouder het fossiel is, hoe minder radioactiviteit het uitstraalt.

FOSSIELEN BESTUDEREN

Sommige fossielen zijn een heel skelet. Dan is het niet moeilijk om de soort te herkennen. Maar veel vaker heb je maar een paar deeltjes, bijvoorbeeld een tand of een dijbeen. Een expert die fossielen onderzoekt noemt je een paleontoloog. Hij vergelijkt de stukjes fossiel met de delen van dieren die we al wel goed kennen. Soms maakt hij een röntgenfoto van een fossiel, of een 3D-computerscan. Zo kan hij elk klein onderdeel heel goed bestuderen.

ANDERE SPOREN

Er zijn ook fossiele nesten, eieren, pootafdrukken en zelfs fossiele poep! Paleontologen hebben natuurlijk liever een fossiel van een dier, maar ook de andere vormen van fossielen zijn heel nuttig voor onderzoek. We kunnen eraan zien hoe uitgestorven dieren hebben geleefd.

— Track en trace —
in het dierenrijk

Track en trace ken je waarschijnlijk wel van de postbode.
Via het internet kun je je postpakket heel precies volgen.
Bij onderzoek naar dieren en hun gedrag gebruiken
we die techniek ook.

DE TAXONOMIE VAN DIEREN

Er leven op aarde wel een miljoen verschillende
soorten dieren. En dat zijn ze nog lang niet allemaal!
Regelmatig ontdekken we een nieuwe diersoort.
De indeling van dieren in soorten noem je een taxonomie.
In dit boek lees je welke technische snufjes we gebruiken
om zo'n nieuwe soort te herkennen.

Boeken in
deze serie:

978-94-6341-247-6

978-94-6341-243-8

978-94-6341-246-9

978-94-6341-244-5

978-94-6341-245-2

corona

www.arsscribendi.nl